

[Miljøministeren]

ber, at vi kommer til en klarhed over Barsebäck-nærhedsproblemet, før vi når til en beslutning om, hvorvidt vi skal have atomkraft her i Danmark eller ej.

Vi er selvfølgelig også parate til, når vi har fået et mere entydigt resultat af undersøgelserne, at drøfte, om man kunne tænke sig en gradvis afvikling af Barsebäck, hvis det er det, vi kommer til kan lade sig gøre. Men jeg synes, det er for forhastet at følge forslaget om at bede svenskerne om at lukke det senest om 5 år, før vi ved noget mere. Jeg tror, jeg vil nøjes med at sige det i første omgang.

Camre (S):

Jeg takker også for ministerens bemærkninger her i anden omgang. Jeg synes, det er væsentligt, at vi slår fast, at det, vi drøfter i dag, ikke er spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have a-kraft i Danmark – det findes der andre lejligheder til at drøfte – men at det, vi har oppe til debat, her i første omgang er nærhedsproblemet, og uanset om man er tilhænger eller modstander af a-kraft, må man nok erkende, at det gør en væsentlig forskel, om der inden for sikkerhedsafstanden fra et a-kraftværk bor 2 mill. eller 25.000 mennesker.

Men jeg har et enkelt spørgsmål her i anden omgang til ministeren. Der foregår som nævnt et udredningsarbejde omkring reaktor-sikkerheden, og dette arbejde foregår på Risø. Jeg finder, at det af en række grunde vil være betryggende, at ansvaret for udredningsarbejdet om dette vigtige emne ligger i miljøstyrelsens regie – fru Lone Dybkjær var inde på den samme tankegang – og derfor vil jeg gerne spørge miljøministeren, om han vil tage initiativet til at etablere den fornødne ekspertise i miljøstyrelsen, hvilket, så vidt jeg kan se, skulle være muligt dels ved at overflytte nogle sagkyndige fra Risø, dels ved at ansætte nogle sagkyndige udefra, herunder også udenlandske sagkyndige.

Dyremose (KF):

Når man lytter til den debat, vi har haft i dag, skulle man næsten tro, at det var forskellige redegørelser, der lå til grund for kommentarerne fra forskellig side i salen. Det var jeg lige ved at få forståelse for at der reelt gjorde, da jeg hørte fru Margrete Auken indlæg, for der var i dette indlæg en

tendens til at forveksle den redegørelse, som vi har behandlet her i folketinget i dag, med den information, der i henhold til redegørelsen på et senere tidspunkt skal udsendes til borgerne enten via telefonbøger, via pjecer eller på anden måde. Det ville da være aldeles urimeligt, om vi skulle have denne information til rådighed i dag, når det klart fremgår af redegørelsen, at det vil tage ca. et halvt år yderligere at udarbejde det i en sådan form, at det er rimeligt at begynde at dele det ud.

Såvel fru Margrete Auken som hr. Kalnæs var inde på, at jeg havde talt om, at Barsebäck er et ældre værk. Det er klart, at Barsebäck er et ældre værk, og det er netop et forsøg på at bidrage til saglighed i debatten, at vi taler om tingene ved deres rette navn og erkender, at Barsebäck er et ældre værk, og derfor erkender, at der er større sikkerhedsproblemer i forbindelse med dette værk, end der ville være ved nye værker.

Jeg er derfor også enig med hr. Kalnæs i, at vi selvfølgelig nøje må overveje, om det, at ældre værker måske ikke er så sikre som nye værker, kunne føre til, at man skulle foreslå at lukke Barsebäck. Det er da et reelt spørgsmål. Men ud fra det kendskab, vi har til det materiale, der ligger til rådighed, er vores vurdering, at sikkerheden omkring Barsebäck til stadighed er blevet forbedret og er forbedret i en sådan grad, at vi på det foreliggende grundlag her og nu mener, det er rimeligt at lade Barsebäck ligge.

Jeg kan altså dele ministerens betragtninger om, at det nok også er en god idé på dette punkt at hælde sig til samarbejdet med svenskerne, der jo også – og meget tættere på – har mennesker inde på livet af dette værk. Men det ville være en forplumring af debatten, hvis man begyndte at nægte, at Barsebäck var et ældre værk. Og vi ønsker ikke at forplumre debatten, hvad jeg derimod mener vi har set nogle eksempler på fra såvel SF som VS i den debat, vi har haft her i dag.

Det værste eksempel var selvsagt hr. Waldorff, der snakkede om bomber osv., så man skulle tro, det ikke var den fredelige udnyttelse af kernekraften, vi talte om i dag, men en ny raketopbygning i Øst eller Vest. Det er bestemt ikke det, vi taler om i dag. Vi taler om en fredelig udnyttelse af kerneenergien, hvor der er en meget stor sikkerhed i forbindelse med det arbejde, der udføres. Derfor er